

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 47/25

Λουξεμβούργο, 10 Απριλίου 2025

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-607/21 | État belge (Απόδειξη σχέσης εξάρτησης)

Ο υπήκοος τρίτης χώρας, γονέας πολίτη της Ένωσης, έχει παράγωγο δικαίωμα διαμονής άνω των τριών μηνών στο κράτος μέλος υποδοχής, αν αποδείξει, αφενός, ότι συντηρούνταν από τον πολίτη της Ένωσης στη χώρα καταγωγής του κατά την ημερομηνία κατά την οποία την εγκατέλειψε και, αφετέρου, ότι συντηρείται από τον πολίτη της Ένωσης κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησής του για τη χορήγηση δελτίου διαμονής, όταν έχουν παρέλθει πολλά έτη μεταξύ των δύο ανωτέρω ημερομηνιών

Δεν επιτρέπεται η άρνηση αναγνώρισης του παράγωγου δικαιώματος διαμονής στον υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος πληροί την ως άνω προϋπόθεση με την αιτιολογία ότι, κατ' εφαρμογήν της εθνικής κανονιστικής ρύθμισης, ο υπήκοος αυτός διαμένει, κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησής του για τη χορήγηση δελτίου διαμονής, παρανόμως στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής

Μαροκινή υπήκοος εισήλθε στο Βέλγιο το 2011 και ζήτησε οικογενειακή επανένωση με τον υιό της, Βέλγο υπήκοο. Μετά την απόρριψη της εν λόγω αίτησης, ζήτησε, το 2015 και το 2017, να της αναγνωριστεί δικαίωμα διαμονής ως συγγενής σε ευθεία ανιούσα γραμμή συντηρούμενη από την Ολλανδή σύντροφο του υιού της, η οποία προέβη, το 2005, σε δήλωση συμβίωσης μαζί του ενώπιον του Βέλγου ληξιαρχου.

Η ως άνω Μαροκινή υπήκοος προσκόμισε έγγραφα χρονολογούμενα από τα έτη 2010 και 2011, ήτοι περίοδο που προηγούνταν της άφιξής της στο Βέλγιο, προκειμένου να αποδείξει την υλική εξάρτησή της, κατά την εν λόγω περίοδο, από το νοικοκυριό με το οποίο πήγε να εγκατασταθεί. Οι βελγικές αρχές απέρριψαν ωστόσο την αίτηση της για τη χορήγηση δελτίου διαμονής, εκτιμώντας ότι τα εν λόγω έγγραφα ήταν υπερβολικά παλαιά για να αποδείξουν ότι η ίδια συντηρούνταν από το συγκεκριμένο νοικοκυριό στην χώρα καταγωγής της πριν από την είσοδό της στο Βέλγιο.

Το βελγικό Conseil d'État (Συμβούλιο της Επικρατείας) ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινιστεί ποια είναι η κρίσιμη ημερομηνία, κατά το δίκαιο της Ένωσης ¹, για να εκτιμηθεί η προϋπόθεση σύμφωνα με την οποία ο γονέας, υπήκοος τρίτης χώρας, πρέπει να είναι «συντηρούμενος» από τον πολίτη της Ένωσης με τον οποίο πήγε να εγκατασταθεί, όταν έχουν παρέλθει πολλά έτη μεταξύ της εισόδου του γονέα στο κράτος μέλος υποδοχής και της υποβολής νέας αίτησης για τη χορήγηση δελτίου διαμονής. Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο ζητεί επίσης να διευκρινιστεί αν ο γονέας μπορεί να στηριχθεί σε έγγραφα που εκδόθηκαν πριν από την αναχώρησή του από τη χώρα καταγωγής του και αν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι, κατά το εθνικό δίκαιο, ο γονέας διαμένει παρανόμως στο κράτος μέλος υποδοχής.

Το Δικαστήριο εκτιμά ότι για να μπορέσει ο ανιών σε ευθεία γραμμή του συντρόφου πολίτη της Ένωσης, ο οποίος πολίτης πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπει η οδηγία ², **να αποκτήσει παράγωγο δικαίωμα διαμονής,**

πρέπει να αποδείξει ότι, **τόσο κατά την ημερομηνία της αιτήσεώς του για τη χορήγηση δελτίου διαμονής, η οποία υποβλήθηκε πολλά έτη μετά την άφιξή του στο κράτος μέλος υποδοχής, όσο και κατά την ημερομηνία της άφιξής του στο κράτος μέλος αυτό, συντηρείται από τον πολίτη της Ένωσης και/ή από τον σύντροφό του.**

Εφόσον πληρούνται οι ανωτέρω προϋποθέσεις, ο εν λόγω ανιών σε ευθεία γραμμή έχει, δυνάμει του δικαίου της Ένωσης, δικαίωμα διαμονής το οποίο δεν εξαρτάται από τη χορήγηση δελτίου διαμονής και από το κατά πόσον η διαμονή του είναι νόμιμη κατ' εφαρμογήν της εθνικής κανονιστικής ρύθμισης. Ως εκ τούτου, **δεν επιτρέπεται άρνηση αναγνώρισης** του δικαιώματος αυτού με την αιτιολογία ότι ο ανιών διαμένει, κατά το εθνικό δίκαιο, παρανόμως στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένοι ο πολίτης της Ένωσης με τον οποίο ο ίδιος πήγε να εγκατασταθεί και ο σύντροφος του πολίτη αυτού.

Ο ανιών σε ευθεία γραμμή, προκειμένου να αποδείξει ότι, κατά τον χρόνο της άφιξής του στο κράτος μέλος υποδοχής, ήταν «συντηρούμενος» κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης, πρέπει να είναι σε θέση να προσκομίσει, προς στήριξη της αιτήσεώς του, έγγραφα **τα οποία εκδόθηκαν στο παρελθόν** και πιστοποιούν την ύπαρξη κατάστασης εξάρτησης στη χώρα καταγωγής του κατά την ημερομηνία κατά την οποία πήγε να εγκατασταθεί πράγματι με τον πολίτη της Ένωσης και τον σύντροφό του. Τα έγγραφα αυτά **δεν μπορούν να θεωρηθούν ως υπερβολικά παλαιά.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Με την προδικαστική παραπομπή τα δικαστήρια των κρατών μελών μπορούν, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει κάθε άλλο εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο και, εφόσον υπάρχει, η σύνοψη](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎ (+352) 4303 3355.

Ακολουθήστε μας!

¹ [Οδηγία 2004/38/ΕΚ](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών.

² Άρθρο 7 της οδηγίας 2004/38.